

Po pošti prejemati:
za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta „ 13 „ — „
četrt „ 6 „ 50 „
mesec „ 2 „ 20 „

V upravnih prejemati:
za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta „ 10 „ — „
četrt „ 5 „ — „
mesec „ 1 „ 70 „

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inserate
sprejema upravnništvo v
Katoliški tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rekopis se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 82.

V Ljubljani, v petek 11. aprila 1902.

Letnik XXX.

Celjski zaupni shod.

Celje, dne 10. aprila.

Ko je začel »Slov. Narod« po dobljeni bitki dne 21. marca v državnem zboru predlagati kompromise glede celjske slovenske nižje gimnazije, postalo je zavedno slovenstvo na Štajerskem nad tem počenjanjem razburjeno in je imenovalo enoglasno kot narodno izdajstvo. Najprej so celjski Slovenci sami dali duška svojem razžaljenemu čustvu, danes pa, dne 10. aprila, so izrekli zaupni možje iz cele Spodnje Štajerske svoje ogorčenje nad izdajalskim ravnanjem vodilnega lista kranjskih liberalcev. Okoli 200 mož se je zbralo v »Narodnem domu« celjskem, da protestirajo proti sproženim kompromisnim predlogom. In enoglasno se je odbil ta kompromis. Celo commis voyageur »Slov. Naroda« g. Praprotnik, nadučitelj v Mozirju, ki je hotel govoriti nekaj o kompromisu, udal se je drugim zborovalcem, ki mu niso pustili govoriti, ter glasoval z njimi za predlagano resolucijo.

Žal pa, da se je zaneslo v to zborovanje tudi nekako nesoglasje. Zaupni možje iz celega Spod. Štajerja so prihтели v Celje, da tamkaj izrečejo svoje mnenje, da Celja kot mesta za slovenski gimnazij ne pustimo nikakor na noben način. Gosp. notar Baš pa je porabil to priliko, da je udrihal, sicer ne izrecno, a vendar je vsak vedel, kaj hoče povedati, da je udrihal po listih »Slov. Gospodar«, »Südt. Presse« in »Slovenec«. Z nekakim slovesnim, povzdignjenim čustvom je prišel vsakdo v Celje, a to čustvo nam je razpršil g. notar Baš s svojim, za tako priložnost skrajno netaktnim govorom. In to vemo iz ust mnogih udeležencev, da se niso vračali pod utisom manifestacije za pravično celjsko stvar, ampak pod utisom, da se je ta za naše narodne zadeve eminentno važen shod uporabil za provokacijo katoliško-narodnih elementov na Štajerskem in v namen, da se pokrijejo grehi »Slov. Naroda« in njegovega

šefredakterja dr. Tavčarja. Gosp. Korošec iz Maribora je v svojem govoru izrekel globoko obžalovanje, da je pripustil predsednik g. dr. I. Sernec Bašev govor, in mi se moramo samo pridružiti temu obžalovanju. Počasi bodo dobili izvenceljski Slovenci prepričanje, da se v Celju prirejajo shodi, kadar se hoče v liberalnem smislu razdirajoče uplivati na nas složne štajerske Slovence.

Bašev govor je bil ta dan neumestno, naravnost provokatoričen. Mi bi samo radi vedeli, ali je bil ta govor po naročilu celjskih voditeljev govoren ali ni bil??

Zborovanje je otvoril g. dr. I. Sernec, ki se izvoli tudi predsednikom. V svojem pozdravnem govoru je omenil, kaj nas je privedlo danes v Celje. Predvsem kompromisni predlogi, ki so prišli od slovenske strani. (Klici: Sramota!) Hitro moramo odvrniti, kar se je zgodilo, da Slovani ne bodo mislili, da mi sedaj po srečnem izidu glasovanja za »Celje« mislimo na kompromis. Ne, tega noben štajerski Slovenec ne misli. Od moža pa, ki brusi meč proti lastni krvi, ne sprejememo nobenega nasveta. (Viharno odobravanje) Mi bomo branili do zadnjega Celje. Nihče nam ne bo pravil, kje smemo stanovati. Poniževati se ne damo nikdar. (Klici: Nikdar!) Vlada nas sedaj pušča na cedilu, a še iskala nas bode. Germanizacija v Avstriji ni družega, nego delovanje za pruskega kralja. Leta 1848 so Slovani rešili Avstrijo, Slovane bodo iskali tudi, ko se bo morala braniti proti Prusiji. (Burno ploskanje).

Kot poročevalec povzame besedo g. dr. Iv. Dežko: Celje je ime, ki doni danes po celi Avstriji. Razlog za vik je neznan, razlog so ubogi štirje spodnjegimnazijski razredi v Celju. Mačehovski se je ravnalo z njimi, a vendar so se vzdržali, ker so Slovincem potrebni. Noben celjski Nемеc se ni več spodtikal nad njimi, vse se jih je že privadilo. A prišla je velika parlamentarna luč, grof Stürgkh, ki je hotel v tej zadevi kompromisa. Govornik opisuje

razvoj in propad stürgkhove resolucije. Naši poslanci so se držali izvrstno. (Navdušeni vsikli!) Pomagali so jim naši slovenski bratje. (Zopet navdušenje!) Dne 21. marca je bil za Slovence krasen dan, propadli so Nemci s svojimi krivičnimi zahtevami. V tem trenutku pa se spozabi »narodni voditelj« (Glasni klici: pfuj!) ter predlaga kompromis. (Zopet: pfuj!) To je neumljiv predlog za narodnega moža. Predlagal je št. Jurij in Žalec. Predlagal je nekaj, v kar niti Nemci, niti vlada niso nikdar privolili! Za nas štajerske Slovence je vsak kompromis nemogoč. Nam spodnjegimnazijski razredi v Celju samo v trgu ne zadoštujejo, ker so premalo za nas, ker potrebujemo v Celju popolne višje slovenske gimnazije. (Splošno odobravanje in ploskanje.) Na to predlaga resolucijo v smislu svojega govora.

K besedi se oglasi notar gospod Baš ter napove dispozicijo svojega govora, ki se bo sukalo o disciplini poslancev, časnika in vsakega posameznega Slovenca. (Klic: To ne spada semkaj, ni na dnevnem redu!) Potem pogreva staro stvar o lanskem slovenjebistriškem shodu, kjer je g. Korošec govoril o postopanju štajerskih deželnih poslancev — »Narodovega« istočasnega hujskanja proti abstinenci pa ni omenil — obsoja članek, ki je pred kratkim izšel v »Slov. Gospodarju« in ki je izrekel svoje mnenje o zapriseženih pristaših »Slov. Naroda«, — o izdajalskih kompromisnih predlogih »Narodovih« je zopet molčal — ter obsoja »Slovenca«, da je prinesel dne 9. t. mes. telegram o neumestnih kompromisnih predlogih gospoda poslanca Berkasa. Časnikarjem daje dobre nasvete ter jim pravi, da »in der Beschränkung zeigt sich erst der Meister!« Kaj ne, krasno razumevanje nemških klasikov! Med njegovim govorom je bil nemir in pogosto ugovor.

Proti izvajanju gospoda notarja Baša se oglasi k besedi gospod Korošec iz Maribora: Prišli smo danes v Celje, da dokumentiramo stališče štajerskih Slovencev glede celjskega vprašanja z ozirom na sprožene

kompromisne predloge. Gospod notar Baš pa je govoril o rečeh, ki ne spadajo na današnji shod. V svojem imenu jako obžalujem, da je gosp. predsednik to dopustil. Deželni poslanci se niso napadali, ker ne izvršujejo svoje naloge kot poslanci, ampak ker jih pogršamo kot buditelje med narodnimi masami in kot organizatorje. Ako se kmet potisne iz naših narodnih vrat, ako je čitatelj »Stajerca«, potem se naj isto zgodi z onim štajerskim razumnikom, ki čita »Slov. Narod«! Ta list dela kakor naši narodni nasprotniki vedno na oslabljenje štajerskih Slovencev. Nihče se ne oglasi, ko napada našo duhovščino ter voelpla čitateljem sovraštvo proti njej, nihče se ni oglašil, ko so nas lani hoteli razcepiti mladi liberalni apostoli z liberalnimi društvi. In ali je to slovensko ravnanje, kar dela »Narod« sedaj v celjskem vprašanju? Če se naš kmet obsoja, ako ima slovenskim težnjam nasprotne liste, potem se naj tudi razumnik, ako je naročnik istotako slovenskim težnjam škodljivih časnikov. Nato zagovarja časnike in še enkrat izreče svoje obžalovanje gospodu predsedniku, da je pripustil Baševu govoričenju. Glede celjske zadeve omenja, da je gimnazija izven Celja v vsakem predlaganem trgu nemogoča tudi iz etičnih ozirov. Bila bi »Strafstation« za profesorje, škandalom bi gledala vlada s kraja skozi prste, nazadnje pa jo zaprla. V celjskem vprašanju ni kompromisa, mi ostanemo pri Celju. (Burno odobravanje.)

Med govorom gospoda Korošca je nastal večkrat velik hrušč in trušč, po svojem stališču so nekateri ugovarjali, drugi pa živahno pritjevali.

Gospod Korošec predlaga resolucijo, v kateri se bolj odločno izraža naše stališče, ter se odločno odklanja vsak kompromis, naj si pride od slovenske, vladne ali nemške strani.

Gospod predsednik se opravičuje, da je on za prostost besede. Že dobro, toda vse o pravem času!

LISTEK.

Slepi muzik.

[25]

Rusko spisal Vladimir Korolenko, prevel Krilič.

Po odhodu gostov je vse utihnilo v dvorcu, pa ta tišina se je zdela slepcu nekako posebno čudna in nenavadna. V njej se je skoraj slutilo priznanje, da se je zdaj zgodilo nekaj posebno važnega. V tihih drevedih se je razlegalo le šepetanje bukev in bezga, slepcu so se to zdeli odmevi nedavnih pogovorov. Skozi odprto okno je tudi slišal, kako sta se mati in Evelina o nečem prepirali z Maksimom. V materinem glasu je opazil prošnjo in trpljenje, Evelinin glas je zvenel nejevoljno, Maksim je pa goreče in trdo odbijal ženske napade. Ko se je približal Peter, je hitro potihnil pogovor.

Maksim je z zavedno, brezobzirno roko prvič prebil zid, ki je do zdaj obdajal slepcev svet. Sumni in nemirni prvi val je že udaril v razpoko in mladeničevo duševno ravnotežje se je zamajalo pod tem prvim udarcem.

Zdaj se mu je zdelo že tesno v tem začaranem krogu. Tlačila ga je mirna tišina dvorca, leni šepet in vršanje starega vrta, enoličnost mladostnih duševnih sanj. Tema ga je začela ogovarjati s svojimi novimi

mamljivimi glasovi, zazibala se je v novih nemirnih slikah, stiskala se je in ga mamila s tesnobnim, oživiljenim nemirom.

Klicala ga je, vabila, budila v duši dremajoče težnje in že ti prvi klici so se pokazali na njegovem obrazu v bledbi, v duši pa v topem, pa še nejasnem trpljenju.

Ženskimi očem niso ušli ti nemirni znaki. Mi, ki imamo zdrave oči, vidimo izraz duševnih bojov na tujih obrazih in tako se privadimo skrivati svoje. Slepci si v tem oziru ne morejo nič pomagati in zato je bilo lahko brati s pobledelega Petrovega obraza, kakor iz intimnega dnevnika, ki ga je lastnik odprtega pozabil v salonu. . . . Na njem je bil napisan mučni nemir. Ženski sta vedeli, da tudi Maksim opaža vse to, kar se pa ne strinja s starčevimi načrti. Obe sta imeli to za krutost in mati je bila pripravljena s svojimi rokami braniti sina. »Steklenjača? — Kaj je to hudega, če je bilo otroku dozdej dobro v steklenjači? Naj bo še za naprej tako«. Evelina navadno ni povedala vsega, kar ji je bilo na srcu, zdaj se je pa izpremenila nasproti Maksimu in se je začela nenavadno drzno ustavljati nekaterim, včasih popolnoma nedolžnim Maksimovim nasvetom.

Starec jo je gledal izpod obrvi z radovednimi očmi, ki so se včasih srečale z jez-

nim, bliskajočim se pogledom mlade deklice. Maksim je zmajeval z glavo, mrmral nekaj in se zavijal v nenavadno goste oblake dima, kar je bilo znamenje silnega duševnega napora. Toda ostal je pri svojem in je, ne da bi se proti komu obrnil, izpuščal zabavljice na nerazumno žensko ljubezen in kratko pamet, ki je, kakor je znano, mnogo krajši od las in zato ženska ne more videti dalje nego do trenutnega veselja ali trenutnega trpljenja.

»Koklja!« je govoril včasih sestri in jezno štorkljal po sobi z bergljami. . . . Jezil se je pa redno; večinoma je na sestrine besede odgovarjal mehko in s prijaznim sočutjem, tem bolj, ker mu je vselej popustila, kadar sta bila sama z bratom. Kadar je bila pa Evelina zraven, je stvar postala resnejša; ob takih prilikah je starec rajši obmolnil. Videlo se je, da se je med njim in mod mlado deklico začel neki boj in vsak izmed njiju je hotel spoznati svojega nasprotnika in je skrbno skrival svoje karte.

VI.

Ko so čez dva tedna mladi ljudje spet prišli z očetom, jih je sprejela Evelina zelo hladno.

Vendar se je bilo težko ustavljati očarajoči mladostni živahnosti. Po cele dneve je mla-

dina pohajala po selu, hodila na lov, zapisovala na polju pesni žanjic in žanjcev, zveder se je pa cela družba zbirala pred dvorcem ali na vrtu.

Nekega takega večera je, za Evelino nepričakovano, pogovor spet prešel na kočljive predmete. Kako je do tega prišlo, kdo je prvi začel, — tega ne bi mogla niti ona niti kdo drugi povedati. Do tega je prišlo tako naenkrat, kakor je naenkrat ugasnila zora in so se po vrtu razlile večerne sence, kakor je naenkrat začel slavec v grmovju svojo večerno pesem.

Dijak je govoril vneto, z isto mladostno strastjo, ki se prevzetnim izzivanjem vrže proti neznanu prihodnosti, brez premiselka in preudarka. V tem zaupanju v prihodnost z njimi čari je bila neka posebna očarajoča sila, skoraj neodoljivo vabeča sila. . . .

Deklica je zažarela; razumela je, da je bilo to izzivanje, — morebiti proti volji izzivajočega — obrnjeno naravnost proti njej.

Poslušala je nizko nagnjena nad ročno delo. Njene oči so se zamiskrile, lica so se zalila z rdečico, srce je bilo. . . . Nato je ugasnil blesk oči, ustnice so se stisnile, srce je pa začelo biti še nemirnejše in na pobledelem obrazu se je pojavil strah.

(Dalje prih.)

54 25

K besedi se oglasi nadučitelj g. Pra-protnik. Ko hoče omenjati, da bi pod pogoji vendar šli na kompromisno pot, nastane tak vik in krik, da se govornik več ne sliši, in da utihne in se vsede.

Odgovarja na to gospod Korošec: Razveseljivo je, da zborovalci gospoda predgovornika niso pustili govoriti, ko je hotel omenjati nekih kompromisov. Celje kot gimnazijsko mesto je za nas kulturna potreba. Mi stojimo v tem vprašanju na stališču pravice in od tega stališča ne smemo opustiti niti za pičico. Mi stojimo in pademo s Celjem, kompromisa pa ne sprejmemo. (Vseobčno odobravanje in pritrjevanje.)

V istem smislu govori g. dr. Dečk. Potem se sprejmeta resoluciji gg. dr. Dečkota in Korošca soglasno. V njih se izreka slovenskim in slovanskim poslanecem zahvala za njih nastop pri glasovanju o Celju, se pridružuje shod protestu celjskih Slovencev proti kompromisnim predlogom »Slov. Naroda« ter se zahteva, da stopijo poslanci eventuelno tudi v brezobzirno obstrukcijo.

Nato se sklene shod in zborovalci odidejo z utisom, da je Bašev govor oslabil popolnoma pomen shoda!

Skrajna nestrpnost.

Iz Celovca, 9. aprila.

Naši liberalni nasprotniki nam radi in ob vsaki priložnosti očitajo nestrpnost, ovađuštvo itd., če grajamo kakega nasprotnika in primerno osvetljujemo njegovo predrzno početje. Resnica pa je, da je nestrpnosti le iskati pri liberalcih, in gorje onemu, ki slepo ne sledi njim, gorje mu zlasti tedaj, če je v kakoršnemkoli oziru odvisen od njih! Samostojnega mišljenja, prave svobode takemu ne pripuste! To kaže zopet sledeči kričeči slučaj prav »liberalne« in sicer tokrat učiteljske nestrpnosti.

Zveza koroških učiteljev »Lehrerbund«, je imela velikonočni terek svoj letni zbor v Beljaku. Na shod je prišel tudi g. nadučitelj Eller iz Marije na Zili, ki je odbornik našega novo ustanovljenega društva »Učiteljski dom«. To pa je zbudilo njegove »liberalne« tovariše in svoj srd, pa tudi svojo »kulturo« in »omiko« so znosili nad svojim stanovskim tovarišem na prav — liberalen način. »Grazer Tagblatt« poroča, da je moral g. Eller »na zahtevo predsednika, učitelja Kristijana Kainiga (!), med uničujočimi klici nad izdajstvom («Volksverrath») globoko ogorčenega učiteljskega dvorano zapustiti. Na shodu je bil navzoč tudi c. kr. deželni šolski nadzornik Palla in več udov obč. sveta, ki so bile priče opisanega dogodka, ki najbolj priča o strogo nemškem mišljenju našega učiteljskega.

Tako imenovani list. Temu poročilu bi skoraj ne trebalo dodati ničesar, ker samo na sebi dosti osvetljuje junaštvo, značaj in mišljenje liberalnega koroškega učiteljskega! Ogromni množici je pač lahko na tako podoben način zasramovati posameznega moža, ki ima pogum pokazati tudi svoje samostojno mišljenje! »Fej«, ki so ga preolikani gospodje klicali svojemu tovarišu, ni sramoten za le-tega, marveč za one, ki so ga klicali! Gospodje naj pa v bodoče le nikar več ne kvasarijo o svobodi. Kako jo umejo, so pokazali v Beljaku, in to si bomo dobro zapomnili! Ne le vsak Slovenec, sploh vsakdo, ki si je ohranil še kaj poštenja, kaj samostojnosti, ki ima le malce prave olike, mora najodločneje obsoditi grdo početje dne 1. t. m. v Beljaku zbranih »volksbildnerjev«. Gospoda, ali hočete na ta način pokazati mladini in ljudstvu, kaka je vaša — olike in omika? Bodi-li ta vzor — mladini?!

Gospodje učitelji kaj radi na svojih shodih in po svojih listih govore o stanovski vzajemnosti — kolegijalnosti. Da, lepa kolegijalnost to, da se podi stanovskega tovariša, ki je v svoji službi osivel, si v nji pridobil ugled in spoštovanje ljudstva, ljubezen svojih mnogoštevilnih šolarjev — da se podi takega moža iz zbora učiteljev. In to samo zavoljo tega, ker je ta mož toliko pogumen, da ima tudi svoje mišljenje, svoje prepričanje, — da ljubi svoj narod! Kadar bodo razni široko-ustneži med učitelji zopet govorili o kolegijalnosti, naj se jih le opomni na olikano njihovo početje v Beljaku!

»Strammdeutsche Gesinnung« se torej kaže v tako olikanem početju. A to strogo nemštvo jemlje ljudem tudi najpriprostejši razum. Govore o »Volksverrathu«. Za Boga svetega, — kje pa je kako izdajstvo. Gosp. Eller je vendar ostal zvest svojem u narodu, kako more s tem izdati — nemštvo? — In če hoče »Učiteljski dom« skrbeti za slovenski učiteljski naraščaj, — ali je to kaj slabega. Ali Slovenec niti svoje mladine ne sme več podpirati?!

H koncu še to: Navzoč je bil pri onem izbruhu čisto nemške kulture in omike, kakor nasprotni listi s posebnim zadovoljstvom poudarjajo, tudi c. kr. deželni šolski nadzornik Palla! Ali bi ne bila njegova dolžnost, braniti učitelja? Kaj on pravi o početju njegovih ljubljencev in ali to početje on odobrava? Da, v Beljaku je mogel gosp. Palla videti, če že ni videl prej, — kakšno je koroško učitelstvo!

Rekli smo že, da je postopanje »strogo-nemških« učiteljev, med katerimi jih je lepo število slovenskega pokoljenja, za g. Ellerja le častno. Slava možu, ki ima tudi v takih okoliščinah pogum, pokazati svoje mišljenje. Slovensko ljudstvo mu bo vedelo zahvalo za to!

Če je pa bilo še treba kakega dokaza, kako potreben nam je »Učiteljski dom«, in kako potrebuje najizdatnejše podpore, — dogodki v Beljaku so nam ta dokaz podali.

Državni zbor.

Dunaj, 10. aprila.

Po včerajšnjem viharju je danes v zbornici zopet mir, le mej glasovanjem po imenih o resoluciji glede češke in nemške obrtne šole je Wolf s svojimi peterimi vsenemškimi somišljeniki uganjal burke. Ko so zapisničarji prečitali doše interpelacije in petičije, je predsednik grof Vetter odredil glasovanje po imenih o Plojevi resoluciji, kakor so jo bili včeraj določili načelniki klubov.

Wolf je takoj začel kričati: To je budalost tako skupno glasovanje o češki in nemški obrtni šoli. Dasi predsednik Wolfa svari in kliče k redu, Wolf vstane in čita sklep budejeviškega mestnega sveta proti češki obrtni šoli. Ker je Schönerer s tovariši zapustil zbornico, se jim Wolf posmejuje. Nato začne mej glasovanjem, ki traja okoli 25 minut, čitati razne ugovore nemških občin proti češki obrtni šoli. Predsednik ga zopet svari in kliče k redu. Ker so nekateri konservativni nemški poslanci svarili Wolfa, nastane zopet nemir, da pride Kathrein mirit. Večkrat se je slišal klic: »Wolf, Seidl gre!« Toda Wolf je bil danes dobre volje in se je iz daljave domače pogovarjal s svojimi tovariši.

Mejtem je bilo glasovanje dokončano. Plojeva resolucija je obveljala z 222 glasovi proti 69. Za resolucijo je glasovala vsa desnica, soc. demokratje, Italijani in ustavovrni veleposestniki, proti nemška ljudska in napredna stranka; glasovanju so se odtegnili kršč. socialci. Ko predsednik naznani izid, zakliče Wolf: »Tako je zopet gotova velika budalost v Avstriji pod predsedstvom grofa Vettera!« (Nemir)

Nato je zbornica pričela razpravo o ljudskih šolah, ki bodo šele jutri končana. Oglašanih je 15 govornikov, a že prvi, posl. Schreiter, vsenemški učitelj, je govoril skoraj tri ure. Za njim sta do 4. ure govorila Drexel in Reichstädtler.

Po proračunu za tekoče leto znašajo državni troški za vse ljudske šolstvo v Avstriji 6,893.088 K, in sicer: Za redne učiteljske pripravnice 4,242.040, nove zgradbe in poprave 406.508, razne podpore za učence, profesorje, ljudske in meščanske šole, za kmetijski pouk itd. 1,027.462, za ustanove in razne potrebščine 711.017 K. Dohodki pa znašajo 226.645 K, torej je nepokrite potrebščine 6,166.443 K. Za telovadnico na pripravnici v Mariboru je v proračunu 24.000 K, državni prispevek k normalno-šolskim zakladom znaša samo 302.224 K, za kmetijski pouk 18.000. Odsek tudi priporoča 9 resolucij. Prva, vsled predlogov posl. Žičkarja in Schoiswolla, zahteva od vlade, naj predloži načrt zakona, po katerem bodo uravnane plače katehetom na ljudskih šolah. V smislu § 3. zakona z dne 17. jun. 1888 št. 99 ima katehet na ljudskih in meščanskih šolah le tedaj pravico

o remuneracije, ako so dotične šole vsaj štirirazredne. So pa slučaj, ko mora katehet poučevati na dveh ali treh eno-, dvo- ali trozrednicah ali na vsposednicah, a ne dobi remuneracije, kakor tovariš, ki poučuje manj ur na eni štirirazrednici.

Važna je resolucija posl. Povšeta, naj namreč vlada za naravoslovne predmete na pripravnicah namešča tudi v poljed. izvežbane učne moči, in kjer je sedaj to nemogoče, naj uporablja za to poljedelske veščake.

Posl. dr. pl. Fuchs pa zahteva v posebni resoluciji, naj država posameznim deželam dovoli primerna denarna sredstva, da morejo pokrivati rastoče letne troške za ljudske šole.

Učiteljskih pripravnic z nemškim učnim je 22, mej temi sta tudi mariborska in celovška; s češkim učnim jezikom 11, s poljskim 3, s poljskim in rusinskim 7, z nemško-slovenskim 1, z italijanskim jezikom 1, s hrvaškimi 1, v Kopru pa so slovenski, hrvaški in italijanski oddelek. Potem je 18 pripravnic za učiteljice. Na moških pripravnicah je letos 7.008 gojencev, na ženskih 3.043 gojenk.

Bülow na Dunaju.

Tekom včerajšnjega dne je imel nemški državni kancler daljši razgovor z zunanjim ministrom grofom Goluhovskim, ob 1/3. uri pa je bil sprejet v posebni avdijenci pri cesarju. Razgovarjal se je tudi dalj časa z ministerskim predsednikom Körberjem.

O vzroku Bülowega dohoda na Dunaj se mej drugim pripoveduje tudi to-le: Avstrijski prestolonaslednik Fran Ferdinand se je na svojem potovanju v Egipt, kjer se sedaj nahaja, mudil tudi v Rimu, a ni obiskal italijanskega kralja, marveč samo svetega očeta. Zbok tega vlada v Rimu velika nejevolja, o kateri je pri zadnjem sestanku v Benetkah sporočil minister Prinetti svojemu gostu Bülowu, ter mu ob enem naročil, naj na Dunaju stori potrebne korake, ker sicer je v veliki nevarnosti prijateljstvo mej Rimom in Dunajem.

Kajpada so po poročilu listov tudi drugi povodi, radi katerih je Bülow čutil potrebo, da se oglasi na Dunaju, od koder je danes zjutraj odpotoval.

Ruska vlada proti škofu Zwierowiczu.

Poročali smo že, da je ruska vlada spoznala poljskega škofa Zwierowicza iz Vilne v Twer, ker je pozval katoliške stariše, naj svojih otrok ne pošiljajo v ruske pravoslavne šole, in ker se potem ni hotel sam odpovedati škofiji. Sedaj se poroča, da je ruska vlada predlagala Vatikanu, naj imenuje na izpraznjeno mesto katoliškega duhovnika nemške narodnosti, ker vlada nikakor ni voljna potrditi novega poljskega škofa. Če je ta vest resnična, kar pa skoro ni verjetno, in če se v tem oziru ne doseže sporazumljenje, bo škofijsko mesto v Vilni dalj časa ostalo nepopolnjeno.

Kdo bo Lieberjev naslednik?

Pred nekaj dnevi smo javili, da bo naslednikom vodje dr. Lieberja bržkone določen najbolj delaven član nemškega centra posl. Bachem. Vendar pa imajo nekateri proti temu možu gotove pomisleke. Pravijo, da ima Bachem res vse potrebne zmožnosti, vendar pa je nekoliko prenegel, preoster in rad vztraja pri svojem prvem sklepu.

Poleg njega pridejo morda v poštev grof Ballestrem, grof Hompesch, Hertling, kanonik Schödlter in nekateri drugi. Mej temi ugaja mnogim najbolj zborniški predsednik grof Ballestrem, toda ker bi valed tega moral odločiti zborniško predsedstvo, katero bi ne bilo lahko popolniti, nanj ne morejo računati. — Najbolj gotovo je torej, da pride na mesto voditelja posl. Bachem, če ravno to mnogim njegovim nasprotnikom ne bo všeč. Seveda bo še le bodočnost pokazala, ali dobila z njim Windthorst in Lieber vrednega naslednika.

Razpor med Italijo in Švico.

Razpor mej švicarskim zveznim svetom in italijansko vlado radi italijanskega poslanika v Bernu Silvestrellija oziroma radi pisave nekaznovanega švicarskega lista »La

Reveille« proti kralju Umberto se je tako poostiril, da sta obe vladi nakrat pretrgali diplomatske zveze. Prva je pretrgala vsako zvezo s Silvestrellijem, takoj nato pa je isto storila napram švicarskemu zastopniku dr. Carlinu italijanska vlada. Kako se sedaj ta sporna zadeva poravnava, kajpada ni znano. Bržkone se razpor ne reši s samim imenovanjem novih zastopnikov.

Krvavi izgredi v Belgiji.

Že včeraj smo javili, da so se minuli terek vršili v Bruselju burni izgredi, katere je vodil znani soc. vodja in poslanec Vandervelde in so se jih udeležili poleg domačih socialistov nekateri zunanji poslanci. Zbilo se je pri tej priliki do 1500 demonstrantov z redarji. Pri tem spopadu je bilo več oseb nevarno ranjenih. Na drugem mestu so poskušali rogovileži zažgati pisarno nekega katoliškega lista. Ogenj so pravčasno pogasili. Pobili so okna pri jezuitski cerkvi in samostanu. Ko so se demonstranti usuli pred palačo princa Alberta, je policija zopet morala rabiti orožje. — Tudi v drugih belgijskih mestih so se pojavljali enaki nemiri. Posebno hudo je bilo v Gentu, kjer so se vršili krvavi boji med demonstranti in orožniki. Napadli so mej drugimi katoliške poslance, ki so jih morali orožniki spremiti v njih stanovanja. Ker se demonstrantje nikakor niso hoteli raziti, je zapretila straža s streljanjem, kar je pa preprečil posl. Anseel, ki je pozval demonstrante, da so se razšli. — V Louvriere so demonstranti napadli uredništvo katol. lista in ga hoteli zažgati. S tem je tudi v zvezi napad na katol. duhovnika. Tudi iz Antverpena javljajo o enakih izgredih.

Z ozirom na take pojave je vojni minister sklical pod orožje rezervnike treh letnikov, nadalje 14 pehotnih polkov ter več drugih vojaških čet.

Ministerski svet se je sočel včeraj pod kraljevim predsedstvom ter odredil najstrožje odredbe proti nevarnemu gibanju. Položaj je izredno kritičen. Tudi razne meščanske garde se oborožujejo in sklicujejo v obrambo.

Minister Balfour o mirovni pogajanjih

Angleški trgovinski minister je imel predvčeranjim v Leedsu daljši političen govor, v katerem je omenjal tudi južno-afriške vojske, posebno pa sedanjih mirovni pogajanj. O poslednjih je rekel Balfour mej drugim: »Mirovni pogajanj v pravem pomenu besede v Južni Afriki sedaj nihče ne vodi. (?) Burski voditelji so prosili edino le dovoljenja, da se smejo sniti na raznih krajih bojišča ter posvetovati o pogojih, pod katerimi bi ustavili vojsko. Govorniku ni znano, če burski voditelji sploh nameravajo staviti Kitchenerju kake pogoje, še manj pa seveda, če bodo ti pogoji taki, da bi jih lahko sprejela Anglija. On za svojo osebo ne goji v tem oziru prav nikakih nad.

Iz brzojavk.

Kardinal Ledochowski nevarno bolan. Obol je za pljučnico in se zdravniki resno boje katastrofe. Včeraj so ga prevedeli. — Podpolkovnik Grimm obsojen. Glasom poročil iz Varšove je sodišče obsodilo Grimm radi zločinstva proti državi na smrt, car ga je pa pomilostil v dosmrtno ječo. Dokler ni završena obravnava proti sokrivcem, ostane Grimm na Petro-Paveljski trdnjavi, pozneje ga pa odvedo v Düsseldorf. — Mandžursko pogodbo je včeraj ratificiral kitajski cesar in pritisnil nanjo svoj pečat. — Berolinski svetnik Kaufmann se je izjavil, da ne sprejme izvolitve berolinskim županom. — Nemški cesar na Ogrskem. Po velikih vojaških vajah namerava nemški cesar priti na lov k nadvojvodi Frideriku na Ogrsko. — Laška eskadra pride v Pulj meseca junija. Poveljnik ji bo admiral Magnaghi, ki se iz Pulja poda k avdijenciji na Dunaj. — Stein slep? Iz Pretorije se poroča, da je dobil predsednik Stein tako hudo očesno bolezen, da se je bati, da popolnoma oslepi. — Vstašipremagaliturski polk. Iz Yemena javljajo, da so ondotni domačini turški pehotni polk, ki je iztirjal davke, popolno porazili in ga razorožili.

Knjževnost in umetnost.

„Češena Kraljica“!

15 Marijinih pesmi za mešan zbor, solo-peje in spremljavo orgelj. Zložil Ignacij Hladnik. Op. 45. V Ljubljani 1902. Posvečeno pred. predstojniku frančiškanskega samostana novomeškega, p. Otokarju Alešu. Založil skladatelj. Tiskala Katoliška Tiskarna.

Te pesmi pridejo ravno prav našim cerkvenim zborom za šmarnice. Zložene so v prijetnem, lahkem duhu, ugajajo ušesu in bodo splošno ustregle cerkvenim zborom. V harmonizaciji bi se bil gospod skladatelj pač semtertja moral malo bolj varovati takih napak, kakor jih kaže začetek 10. pesmi ali 13. takt 11. pesmi. Tisk in zunanja oprava sploh sta jako lepa in elegantna. Gotovo bodo segli pevovodje radi po tej zbirki. N.

Izpred sodišča.

Is gostilne. Fran Novak se je v gostilni Janeza Bahovca in njegove žene v Mali Račini začel zabavati s tem, da je tolkel po mizi in premetaval steklenice. Vled tega so ga vrgli iz gostilne. Novaku je pomagala pri tem poslu njegova žena in Avgust Paušek. Prva ga je vlekla iz sobe za ušesa, drugi za vrat. Pri prvem sodišču so dobili za to Fran Novak 10 K oziroma 24 ur, Urša Novak 13 ur in Paušek ravno toliko. Ker so pa naredili vsklicno pritožbo, jih je sodišče oprostilo pri večrajšnji obravnavi.

Mleka ji niso hoteli prodati. Fr. Wagner z Glinc bi rada kupila mleko za svojega moža. A koderkoli je vprašala po njem, nikjer ga ni mogla dobiti, ker so ga mlekarice raje v mesto peljale. Ko je videla, da ne gre z lepo, pomagala si je na drug način. Ko je videla ravno en voziček stati, vzame kangljico z mlekom in odhiti domov. Tamkaj prelije mleko, in nese kangljico nazaj. Mleko plača potem Urši Tomc, ki pa s tem činom ni bila bogve kako zadovoljna. Ker je mleko vzela brez dovoljenja mlekarici, je dobila pri prvem sodišču 5 dni zapora. Zoper to obsodbo je naredila pravočasno vsklic. Drugo sodišče jo je popolnoma oprostilo, ker ni imela namena krasti.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. aprila.

Monsgr. dr. Nagl — tržaški škof. Uradna »Triester Zeitg.« javlja, da je monsgr. dr. Nagl že imenovan tržaško-koperkim škofom. Uradno se to imenovanje objavi v bližnjih dneh. Novi škof dobi pomembnega škofa slovenske narodnosti. — Tržaška »Edinost« pripominja, da se na tržaškem namestništvu za to mesto imenuje monsgr. Martellanz.

V proslavo papežev 25 letnice priredi, kot smo že omenili, v nedeljo, 13. t. m. ob 7. uri zvečer »Katal. mladeniško društvo« slavnosten večer v dvorani rokodelskega doma v Komenskega ulicah. Na vsopredu je petje, govor in igra v petih dejanjih »Stanovitni kraljevič«. Želeti je, da bi se prijatelji društva v velikem številu udeležili tega lepega zabavnega večera.

Ljubljanske občinske volitve. Ko so liberalci postavljali svoje kandidate za letošnje volitve v ljubljanski občinski svet, bilo je baje celih 14 mož navzočih, včeraj zvečer pa je ljubljanska socialna demokracija priredila volivni shod, o katerem so pravili, da izvrši strahovito dejanje: Skupen nastop vseh opozicijskih strank. Došlo je na shod okoli 40 oseb. Na shod ni bilo katoliškonarodnih volivcev, ki so tako pokazali, kako debela je bila »Narodova« laž o kompromisu med socialnimi demokrati, »klerikalci« in Nemci. A nekaj novega, jako zanimivega smo opazili na shodu. Poročevalec na shodu je bil gospod Linhart, »Narodov« sourednik in »Narodov« poročevalec iz občinskega sveta ljubljanskega. Ta gospod je šibal gospodo na magistratu in priporočal tak kompromis kot jako nujen. Kdo pač stoji za g. Linhartom? In zadržalo se nam je, da bi nekdo jako rad spravil Nemce v ljubljanski občinski zastop, da bi pa ta greh jako rad naprtil »klerikalcem« ter tako sebe kazal za čistjšega, kakor je. Linhart je tudi pripoznal, da bi po takem kompromisu prišla dva Nemca v ljubljanski občinski zastop. Ker katoliško narodna stranka ni razmotri-

vala vesti iz socialnodemokratskega tabora o kompromisu, ni seveda poslala nobenega pooblaščenega zastopnika na ta shod. Tudi Nemci niso poslali nobenega pooblaščenca, ker so si sklep previdno prihranili do ponedeljka. Ker ni bilo torej nobenega zastopnika strank, razvila se je diskusija, v kateri so mnogi povdarjali nezadovoljnost s sedanjo občinsko upravo. Cul se je celo izrek, da je tukajšnja narodna stranka slabša, kakor »klerikalna« kjerkoli v Avstriji. O vsej zadevi je podal mej drugim, pozvan, tudi gospod Štefe svoje zasebno mnenje, odločno povdarjajoč, da ni nikak pooblaščenec katoliško-narodne stranke. Dejal je: Tudi mi nismo zadovoljni z občinskim svetom. Ljubljanski občinski svet je tako malo socialen, kakor skoro noben občinski svet v Avstriji. To liberalno trdnjavo smo opetovano naskočili, a vedno smo našli ljubljanske socialne demokrate v liberalnem taboru. Ljubljanski socialni demokrati so taki, da glasujejo z liberalci, tudi če postavijo svojega kandidata. Za Železnikarja so svoj čas oddali sedem glasov, ostali so šli za liberalca. Isti prizori bi se skoro gotovo primerili sedaj. Ljubljanska liberalna trdnjava bi se že zdavnaj zmajala, ako bi bili socialni demokrati bolj pametni. Pred vsem je torej treba, da ljubljanski socialni demokrati postanejo pametnejši, socialnejši in ne prepojeni tiste »farške gonje«, ki se jim vsak dan podaje iz »Naroda«. Kar se tiče nemških kandidatov, je povdarjati, da je stranka, s katero se v tem pogledu išče kompromisa, katoliško narodna stranka. Kar je v Ljubljani socialnih Nemcev, so socialni demokrati, kar je pa ostalih, so nemški nacionalci in liberalci in nič boljši, kot naši »naprednjaki«. Po govornikovem mnenju ni stvar katoliškonarodne stranke, pomagati Nemcem v občinski zastop. Kar se tiče tožba, da nima katoliško narodna stranka in socialna demokracija nobenega zastopnika v obč. svetu, je res. Občinski svetnik gospod Kenda, katerega so socialni demokrati z liberalci volili, se pač ne more prištevati socialnim demokratom, ker noben socialni demokrat tako malo ne govori, kakor gospod Kenda v občinskem svetu. Kako je pa z Nemci, je drugo vprašanje. »Deutsche Stimmen« imajo popolno poročilo o zadnji tajni seji občinskega zastopa. — »Narodov« sourednik Linhart je nato dejal, da se mu to stališče »proketo čudno zdi«; »klerikalci« so bolj črni, kot smo mislili, dejal je, da je vseeno, ali zmagamo z Nemci ali s Culukafri, in zdelo se je, da ne govori iz njega »ljubezen« do delavstva, katero je imel na ustih, ampak da govori iz njega nekdo — drug. Sodrug Kmetič je v nemščini pravil, da so »klerikalci« gotovo taki, ker je Hribar glasoval v deželnem zboru za obligatni pouk veronauka na realki. Do skupnega nastopa vseh treh strank torej ni prišlo in tisti, ki je v »Narod« pisal, da se na tem shodu to vprašanje definitivno reši, se je — vrezal. Sedaj bo socialnodemokratska lokalna organizacija se še posvetovala, in ako se ji bo potrebno zdelo, nastavila sama svoje kandidate. V nedeljo 20. t. m. priredi v ta namen shod.

Odlikovanje. Obč. odbor v Zg. Ložnici, župnije Sv. Venčesl, je imenoval umirovljenega župnika č. g. Fr. Petan častnim občanom. Na mnoga leta!

Učitelji so imenovani: Pri Sv. Lenartu v Slov. goricah zač. učitelj gosp. J. Urek iz Gor. Polskave, pri Sv. Martinu pri Vurberku zač. učitelj gosp. Anton Namestnik, v Šmarjeti na Pesnici defin. učitelj g. Karol Majer, v Selnici defin. učiteljica gđc. Fr. Konečnik, na Rečici učitelj. supl. gđc. Ljud. Božič. V pokoj je stopil defin. učitelj g. J. Stöger na Bizeljskem in g. Berta Hödl v Šmarjeti.

Jugoslovanski minister. »Slov. Gospodar« piše: Nemški zahtevi po nemškem ministru pa morajo jugoslovanski poslanci postaviti nasproti zahtevo po jugoslovanskem ministru. Če imajo Čehi svojega češkega, Poljaki svojega poljskega ministra, če Nemci zahtevajo za se še posebnega nemškega ministra, potem

ne vemo, zakaj bi tudi mi Jugoslovani ne zahtevali in ne smeli imeti posebnega jugoslovanskega ministra? Učimo se od Nemcev, kako je treba zahtevati!

Slovensko šasnikarstvo. »Kat. tisk. društvo« v Mariboru je povečalo obliko »Našega Doma«. »Naš Dom« se razpošilja sedaj v 12 000 izvodih.

Med Slovence na Vestfalskem odidejo prihodnji teden misijonarit frančiškani o. Kasijan z Brezja, o. Klemen iz Ljubljane in o. Salvator s Sv. gore. Mnogo božjega blagoslova!

Imenovanje. Trgovinski minister je imenoval poštne tajnika Matijo Berka v Trstu poštним svetovalcem.

Poštni urad na Prestranku se premesti v Slavino.

Bolniška blagajna v Kranju je srečno prestala že tretjo revizijo. Originalno je le to, da se nihče noče dotakniti slučajev, zaradi katerih se pritožujejo delavci in delodajalci, in ki so znani tudi okrajnemu glavarstvu. Druga originalnost je pa ta, da so volitve za blagajno v drugič razpisane za dan 13. aprila, ko rekurzizopernepravilno odložitve prvih volitev še niso rešeni. Pa vendar barvar Pirc ni dopovedal oblastvu, da se mu hodijo zahvaljevat delavci nasprotnih delodajalcev na dom. Saj je prejšnje načelstvo v dveh letih več priggosodarilo, kot sedanje v štirih letih!

Novi dragonci v Mariboru. Namesto 5. dragonskega polka pride v Maribor, Gradec in Slov. Bistrico 4. dragonski polk cesar Ferdinandov. Vojaki so večinoma Nemci, dočim so bili pri 5. polku večinoma Slovenci iz Kranjske.

Zaveza avstrijskih jug. učiteljskih društev bo zborovala 15. in 16. avg. v Trstu.

Domača umetnost. Na Veliko noč bili sta v farni cerkvi pri Sv. Luciji slovesno blagoslovljeni dve oltarni sliki: 1. Sv. Roka in sv. Sebastjana, 2. Matere Božje z Detetom. Obe sliki je izgotovila slavnoznana slovenska umetnica gđc. Henrika Šantelj, ki je za imenovanje cerkev že prej naslikala tudi sv. Valentina. Vse tri slike večaki zelo hvalijo.

Liberalni napredek v Podragi. Pri nas se zadnji čas v posebnem sijaju kaže liberalni napredek pri naših liberalnih mladeničih. Napredujejo pa v surovosti. Tako so pridrvili pred kratkim v gostilno Aleks. Žgurja, ondi izživali, razbijali in eden je baje še celo upil: »Starca (to je gospodarja) ubiti!« Na velikonočni ponedeljek so pa po noči po vasi za ogli čakali s koli »klerikalnih« mladenčev, da bi jih pretepli, in enega so v resnici nekoliko poškodovali. Sploh se kaže, da se dela na to, da bi se tudi v Podragi kakor svoj čas na Gočah vpizoril kak pretep, in da bi se potem vsa krivda zvrгла na »klerikalce« ter bi imeli brezvestni dopisniki liberalnih listov zopet gradiva, da bi pisali o »klerikalnem tolovajstvu« v Podragi. Pa miroljubnosti naših mladeničev je pripisovati, da do tega zbog mnogih izzivanj ni prišlo in upam, da tudi ne pride. Kakor se sliši, je naš župan Ivan Božič vsled zadnjih opisanih nemirov že naznanil »klerikalne« mladenče, češ da kale nočni mir. Koliko je na tem resnice še ne vem, pokazala bo pa prihodnjost.

Vodovod v Škofji Loki. Pri komisijskem ogledu vodovodnih naprav dne 8. t. m. se je dalo uradno dovoljenje za napravo vodovoda.

Iz goriške bolnišnice usmiljenih bratov odide s 15. t. m. prior Fructuosus Mayer, ki je bil v Gorici od leta 1866; prior je bil kakih 10 let. Njegovo mesto prevzame dr. Sal. Heilingner, sekundarni zdravnik v zavodu, ki je v Gorici od l. 1889. Heilingner pripada seveda redu usmiljenih bratov.

Iz Podrage. (Nesreči.) Pretekli teden sta se dogodili pri nas v Podragi dve nesreči. Dne 1. t. m. je bil v Vipavi semenj. Gospodar Jožef Pestelj je bil, kakor običajno valed preobilo zavžitega alkohola čez mero vesel in korajžen. V tem stanju napreže popoldan konja, da gre v Vipavo po prašičke. Drvil je po vasi kar se je dalo. A na mostu je konj krenil preveč v stran, voz se je zvrnil in naš Jože je odletel v vodo in

se precej pobil. Pri vsej nesreči je srečen, da je ni huje skupil. — Dne 2. t. m. popoldan pa se je zvrnil voz nastelje na dobrega mladenca Albina Trošt št. 42. Sprva so mislili, da je poškodba smrtna, in da ne okleva. A jelo se mu je hvala Rogu obradati na bolje. Sedaj že vstaja in razun poškodbe v deljutih ni nič hudega. Župnika pri obeh nesrečah ni bilo doma. Lažnjivi liberalni dopisnik bi rekel, da se je »okolu klatil«, a v resnici je šel v Gorico na pogreb kardinala Missia. Oba ponesrečenca je previdel g. vipavski kaplan.

Nevarno obolet je bivši ljubljanski župan 75 letni gospod dr. Josip Suppan.

Ogenj v dragonskem skladišču. Včeraj so imeli v dragonskem skladišču za seno v Mariboru v magdalenskem predmestju ogenj. Skladišče je popolnoma pogorelo.

Ljubljanske novice. Nov most. Pri Opekarski cesti se zgradi čez Ljubljano nov železen most. Načrti bodo v kratkem gotovi, potem se pa razpišejo ofertne ponudbe. Železo bo počivalo na kameniti podlagi. Dela se prične še letos. — Stavbinski prostori. V mestu Ljubljani je še šest velikih stavbinskih prostorov na prodaj. — Ušel je iz ljubljanske prisilne delavnice 17letni prisiljenec Franc Bauer, doma iz linške okolice. — Živinsko prekladišče ob mestni klavnici se baje v kratkem napravi na delu živinskega trga za govejo živino. Za ta trg potreben prostor se pridobi na njivi poleg trga za prečiše.

Koroške novice. Koroška šteje po zadnjem ljudskem štetju 90.497 Slovencev, 196 Čehov in 260.971 Nemcev. Kako so šteli, je znano dosti. Leta 1890 so našli 101.050 Slovencev in 158 Čehov. — Na veliko noč se je pristreljanju močno poškodoval Kristijan Derhašnik p. d. Lipic v Tribletnah; ožgal si je roke in tudi obraz. — Na velikonočni ponedeljek je padel 15 mesecev stari fant Čužvakove natakariče Ane Huce v studenec blizu hiše in se je vtopil. — V Beljaku so dne 1. aprila našli v Dravitru plo nekega neznanega moža. — Blizu Sovodja so našli dne 27. marca zmrznjenega delavca Lagerja. Nasrkal se je bil zvečer žganja tako, da je obležal na cesti in zmrznil. Dne 23. marca je v neki bajti blizu Volšberga nanaglomamuril 24 letni drvar K. Koller. Izpil je nad dva litra (!) žganja, in zato ga je zadela kap. — Dne 4. t. m. zjutraj je v Celovcu 49letna A. Lukas, žena sodnijskega oficijala v Beljaku, skočila iz svojega stanovanja na cesto. Poškodovala se je tako, da je kmalu potem umrla. Zmešalo se ji je bilo. Malo dnij prej je prišla iz bolnišnice, kjer je prestala hudo operacijo. — Razpisano je mesto babice v Libeličah do dne 20. aprila. — V Šmartnu nad Beljakom je pogorela p. d. Pöslova kmetija. V nevarnosti je bila vsa vas. — Do 23. aprila je razpisano mesto nadučitelja v Št. Štefanu ob Zili. Zahteva se znanje slovensčine.

Dirka z vlakom. Vlak je poškodoval pri Ponikvi ob juž. žel. mladeniča, ki je v svoji lahkomyšelnosti hotel dirkati z vlakom. V tem pridruži od nasprotne strani drugi vlak, katerega v temi ni opazil, ga vrže in hudo rani.

Razpis novih zgradb. Na postaji drž. železnice v Knittelfeldu se zgradi pri delarni poslopje za stroj in parni kotel, pri delarni pa veliki dimnik. Dela za prvo stavbo so proračunjena na 47.500, za dimnik pa na 10.500 K. Ponudbe je vposlati do 10. maja ravnateljstvu držav. železnic v Beljaku, kjer se izvedo tudi podrobnejši pogoji.

Preložitev sejma. Radi preslabe udeležbe na sejmu dne 1. febr. v Šturiji je dež. vlada izjemoma dovolila, da se isti preloži na 26. t. m.

Utonila je 5. t. m. 41letna kočarica Mar. Jesihar z Vira pri Brdu. Vračala se je precej »natrkana« iz neke gostilne proti domu in zašla v bližnji potok.

Načrt nove železnice. »Patria del Friuli« prinaša članek, ki pravi, da avstrijska vlada nasprotuje železniški zvezi od Sv. Lucije čez Kobarid in Čedad iz vojaških ozirov. Zato predlaga zvezo od Kanala, skozi predor

